
THE PHILOSOPHY OF MODERN EDUCATION MODERN PEDAGOGICAL TECHNOLOGIES AND METHODS

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-588-80-8-2.1>

МЕТОДИКА ІНТЕНСИФІКАЦІЇ НАВЧАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Алексєєнко Т. М.

*старший викладач кафедри мовної підготовки І
Навчально-науковий інститут міжнародної освіти
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна
м. Харків, Україна*

В останні роки у вищих навчальних закладах України все більше затребуваним серед іноземних студентів медичних спеціальностей стає навчання англійською мовою. Проте такі студенти повинні обов'язково вивчати українську мову як мову соціокультурного оточення та спілкування під час проходження практики в лікарнях.

Проблема навчання української мови цього контингенту студентів полягає в обмеженій кількості аудиторних годин, що виділяється на вивчення дисциплін лінгвістичного циклу. Як показує практика, найважливішими для іноземних студентів медичних спеціальностей, що навчаються англійською мовою, виявляються потреби у формуванні вмій і навичок аудіювання та усного мовлення, але умови навчання російської мови означеного контингенту не сприяють розвитку базових мовленнєвих умій слухання та говоріння. Така ситуація породжує низку завдань в організації та оновленні методичного забезпечення навчання української мови іноземних студентів-медиків, а саме: 1) здійснення концентричного розподілу необхідного мовленнєвого та мовного матеріалу за кредитами відповідно до навчальних планів і робочих програм; 2) створення системи завдань, яка б забезпечувала формування навичок і вмій спілкування в актуальних для даного контингенту сферах. Уважаємо, що потреба студентів-медиків у продуктивному засвоєнні мовленнєвого та потреба викладачів у

концентричній організації мовного матеріалу викликають необхідність інтенсифікації процесу навчання української мови іноземних студентів медичних факультетів (з англійською мовою навчання).

Інтенсифікація забезпечується такими методичними діями: формування лексичних і граматичних навичок відбувається у спілкуванні через систематизацію та закріплення в мовних та мовленнєвих завданнях; мовний і мовленнєвий матеріал подається концентрично; виконання комунікативно-рольових завдань забезпечує накопичення досвіду спілкування завдяки стимулюванню до продукування висловлення в нових умовах, наближених до ситуацій реального спілкування; відбір навчальних матеріалів, актуальних для даного контингенту, сприяє підвищенню мотивації, а у зв'язку із цим і продуктивності вивчення української мови як іноземної.

Зазначені завдання та методичні дії реалізовано під час створення навчально-методичного посібника «Навчання професійного спілкування: Лікар – хворий» [1]. Концепція цього посібника вибудована з урахуванням реальних комунікативних потреб іноземних студентів-медиків II-III курсів англійської форми навчання. Важливим чинником організації поданого навчально-методичного матеріалу є реальні професійні ситуації та навчально-мовленнєві комунікативні ситуації, урахування принципу функційності у відборі й поданні мовного матеріалу, принципу етапності засвоєння мовного та мовленнєвого матеріалу. Розроблено систему завдань поетапного розвитку й удосконалення навичок і вмінь професійного мовлення в основному комунікативно значущому для студентів-медиків жанрі – діалозі-розпиті «лікар-хворий».

Література:

1. Алексєенко Т.М., Васецька Л.І., Кушнір І.М. Навчання професійного діалогу: Лікар – хворий. Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2019. 58 с.